

“* সংগম যুগৰ শ্ৰেষ্ঠ বেলা, শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যৰ চিত্ৰ বনোৱাৰ বেলা *”

আজি বাপদাদাই প্ৰত্যেক ব্ৰাহ্মণ শ্ৰেষ্ঠ আত্মাৰ শ্ৰেষ্ঠ জীৱনৰ জন্মৰ বেলা, ভাগ্যৰ ৰেখা চাই আছিল। সকলো সন্তানৰে জন্মৰ বেলা শ্ৰেষ্ঠ কিয়নো এতিয়া যুগেই হৈছে পুৰুষোত্তম শ্ৰেষ্ঠ। শ্ৰেষ্ঠ সংগম যুগত অৰ্থাৎ শ্ৰেষ্ঠ বেলাত সকলোৰে শ্ৰেষ্ঠ ব্ৰাহ্মণ জন্ম হৈছে। জন্ম, বেলা সকলোৰে শ্ৰেষ্ঠ। ভাগ্যৰ ৰেখা, ভাগ্যও সকলো ব্ৰাহ্মণৰে শ্ৰেষ্ঠ কিয়নো শ্ৰেষ্ঠ পিতাৰ শিৱবংশী ব্ৰহ্মাকুমাৰ বা কুমাৰী হয়। গতিকে শ্ৰেষ্ঠ পিতা, শ্ৰেষ্ঠ জন্ম, শ্ৰেষ্ঠ উত্তৰাধিকাৰ, শ্ৰেষ্ঠ পৰিবাৰ, শ্ৰেষ্ঠ খাজনা - এই ভাগ্য ৰূপী ৰেখা জন্মৰে পৰা সকলোৰে শ্ৰেষ্ঠ। বেলাও শ্ৰেষ্ঠ আৰু প্ৰাপ্তিৰ কাৰণে ভাগ্যৰ ৰেখাও শ্ৰেষ্ঠ। এই ভাগ্য সকলো সন্তানে এজন পিতাৰ দ্বাৰা একেধৰণেই প্ৰাপ্ত কৰিছে, ইয়াত অন্তৰ নাই। তথাপিও একে ধৰণৰ ভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰা সত্ত্বেও ক্ৰমানুসৰি কিয়? পিতা এক, জন্ম এক, উত্তৰাধিকাৰ এক, পৰিবাৰ এক, বেলাও এক সংগম যুগ, তেন্তে ক্ৰম অনুসৰি কিয়? সৰ্ব প্ৰাপ্তি অৰ্থাৎ ভাগ্যও সকলোৱে বেহদৰ (সীমাহীন) প্ৰাপ্ত কৰিছে। পাৰ্থক্য কি হ’ল বাৰু? বেহদৰ ভাগ্যক জীৱনৰ কৰ্ম ৰূপী চিত্ৰত অনাৰ ক্ষেত্ৰত যথাশক্তি হোৱাৰ কাৰণে অন্তৰ আহি যায়। ব্ৰাহ্মণ জীৱন অৰ্থাৎ ভাগ্যক চিত্ৰলৈ অনা, জীৱনলৈ অনা। প্ৰত্যেক কৰ্মত অনা, প্ৰতিতো সংকল্পত, বাণীত, কৰ্মৰ দ্বাৰা ভাগ্যৱানৰ ভাগ্য অনুভৱ হওঁক অৰ্থাৎ দেখা দিয়ক। ব্ৰাহ্মণ অৰ্থাৎ ভাগ্যৱান আত্মাৰ নয়ন, মস্তক, মুখৰ হাঁহিয়ে প্ৰত্যেক খোজতে সকলোকে শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যৰ অনুভূতি কৰাওঁক, ইয়াকেই কোৱা হয় ভাগ্যৰ চিত্ৰ বনোৱা। ভাগ্যক অনুভৱ ৰূপী কলমৰ দ্বাৰা, কৰ্ম ৰূপী কাগজৰ চিত্ৰত আনিবা। ভাগ্য ৰূপী ছবিৰ চিত্ৰ ৰেখা বনাবা। চিত্ৰতো সকলোৱে বনাই আছা কিন্তু কাৰোবাৰ ছবি সম্পন্ন আৰু কাৰোবাৰ ছবি কিছু পৰিমাণে কোনোবা কথাত কম হৈ যায় অৰ্থাৎ বাস্তৱ জীৱনত আনোতে কাৰোবাৰ মস্তক ৰেখা অৰ্থাৎ মন, নয়নৰ ৰেখা অৰ্থাৎ আত্মিক দৃষ্টি, মুখৰ হাঁহিৰ ৰেখা অৰ্থাৎ সৰ্বদা সৰ্ব প্ৰাপ্তি স্বৰূপ সন্তুষ্ট আত্মা, সন্তুষ্টতাই হৈছে হাঁহিৰ ৰেখা, হাতৰ ৰেখা অৰ্থাৎ শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মৰ ৰেখা, ভৰিৰ ৰেখা অৰ্থাৎ প্ৰতিটো খোজেই শ্ৰীমত অনুসৰি চলাৰ শক্তি - এনেকৈ ভাগ্য ৰূপী চিত্ৰ বনাওঁতে কাৰোবাৰ কিবাত কাৰোবাৰ কিবাত অন্তৰ আহি যায়। যিদৰে স্থূল ছবি বনাওঁতেও কোনোবাই চকু বনাব নোৱাৰে, কোনোবাই ভৰি বনাব নোৱাৰে। কোনোবাই হাঁহিতো ফুতাই তুলিব নোৱাৰে। গতিকে পাৰ্থক্য আহি যায়। চিত্ৰ যিমানেই সম্পন্ন হয় সিমানেই তাৰ মূল্য বাঢ়ি যায়। সেই একেই কোনোবাখন চিত্ৰই লাখৰ হিচাপত উপাৰ্জন কৰে আৰু কোনোবাখনে এশ টকা উপাৰ্জন কৰে। গতিকে পাৰ্থক্য কোনটো কথাৰ হ’ল বাৰু? সম্পন্নতাৰ। এইদৰে ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলো সৰ্ব ৰেখাত সম্পন্ন নোহোৱাৰ কাৰণে কোনো এটি ৰেখাত, দুটি ৰেখাত সম্পূৰ্ণতা নোহোৱাৰ কাৰণে ক্ৰমানুসৰি হৈ যায়।

গতিকে আজি ভাগ্যৱান সন্তানসকলৰ ছবি চাই আছিলো। যিদৰে স্থূল ভাগ্যতো ভিন্ন ভিন্ন ভাগ্য হয়। সেইদৰে ইয়াতো ভাগ্যৰ ভিন্ন ভিন্ন চিত্ৰ দেখিলো। প্ৰত্যেক চিত্ৰতে মুখ্যত মস্তক আৰু দুটি নয়নে ইয়াৰ মূল্য বঢ়ায়। সেইদৰে ইয়াতো মনৰ বৃত্তিৰ শক্তি আৰু নয়নৰ আত্মিক দৃষ্টিৰ শক্তি, ইয়াৰেই মহত্ব হয়। এয়াই চিত্ৰৰ আধাৰ। সকলোৱে নিজৰ চিত্ৰক চোৱা যে আমাৰ চিত্ৰ কিমান সম্পন্ন হৈছে। এনেকুৱা চিত্ৰ তৈয়াৰ হৈছেনে যি চিত্ৰত ভাগ্য গঢ়োতাক দেখা যায়। প্ৰত্যেক ৰেখাকে পৰীক্ষা কৰা। ইয়াৰ বাবেই ক্ৰম নম্বৰ হৈ যায়। বুজি পাইছা!

দাতা এজন, দিয়েও একেধৰণে। কিন্তু তৈয়াৰ হওঁতাই, তৈয়াৰ হওঁতে ক্ৰমিক নম্বৰ হৈ যায়। কোনোৱা অষ্ট আৰু ইষ্টদেৱ হৈ যায়, কোনোৱাই দেৱ হৈ যায়। কোনোৱাই দেৱসকলক দেখি দেখি হৰ্ষিত হোৱা বিধৰ হৈ যায়। নিজৰ চিত্ৰ চালা নহয়। অচ্ছা!

সাকাৰ ৰূপত লগ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সময় আৰু সংখ্যাক চাবলগীয়া হয় আৰু অব্যক্ত মিলনত সময় আৰু সংখ্যাৰ কথা নাই। অব্যক্ত মিলনৰ যদি অনুভৱী হৈ যোৱা তেন্তে অব্যক্ত মিলনৰ বিচিত্ৰ অনুভৱ সদায় কৰি থাকিব। বাপদাদা সন্তানসকলৰ সদায় আশুকাৰী হয় সেইবাবে অব্যক্ত হোৱা স্বত্বেও ব্যক্ত ভাৱত আহিবলগীয়া হয়। কিন্তু কি হ’ব লাগে বাৰু? অব্যক্ত হ’ব লাগে নে ব্যক্তত আহিব লাগে? অব্যক্ত হোৱা। অব্যক্ত হ’লেহে পিতাৰ সৈতে নিৰাকাৰী হৈ ঘৰলৈ যাব পাৰিব। এতিয়া নিৰাকাৰী অৱস্থা হোৱাগৈ নাই। ফৰিস্তা স্বৰূপেৰে নিৰাকাৰী হৈ ঘৰলৈ যাব পাৰিব। গতিকে এতিয়া ফৰিস্তা স্বৰূপ হৈছেনে! ভাগ্যৰ চিত্ৰ সম্পন্ন কৰিছানে? সম্পন্ন চিত্ৰই হৈছে ফৰিস্তা। অচ্ছা!

ভিন্ন ভিন্ন য'নৰ (ক্ষেত্ৰ) পৰা অহা সন্তানসকলক য'নৰ বিশেষত্ব সহিত বাপদাদাই চাই চাই হৰ্ষিত হৈ আছেইক। যদিও কোনোবাই ভাষা নাজানে কিন্তু প্ৰেম আৰু ভাৱনাৰ ভাষা জনাত পাকৈত আৰু বাকী একো নাজানিলেও মূৰুলীৰ ভাষা বুজি পায়। প্ৰেম আৰু ভাৱনাৰে বুজি নোপোৱাজনেও বুজি পায়। বেংগল বিহাৰততো সদায় বসন্ত কাল থাকে। চিৰ বসন্ত।

পঞ্জাৱ হয়েই সদায় সকলোকে চিৰ সেউজ কৰি তোলাঁতা। পঞ্জাৱত খেতি ভাল হয়। হাৰিয়ানাতো হয়েই সদায় চিৰ সেউজ। পঞ্জাৱ, হাৰিয়ানা সদায় সেউজীয়া শইচেৰে ভৰপূৰ। য'ত সেউজীয়া শইচেৰে নদন-বদন হৈ থাকে সেই স্থানক সৰ্বদা কুশল, শ্ৰেষ্ঠ স্থান বুলি কোৱা হয়। পঞ্জাৱ হাৰিয়ানা সদায় আনন্দৰে ভৰপূৰ হৈ থাকে সেইবাবে বাপদাদায়ে চাই চাই হৰ্ষিত হয়। ৰাজস্থানৰ কি বিশেষত্ব আছে? ৰাজস্থান চিত্ৰ ৰেখাৰ বাবে প্ৰসিদ্ধ। ৰাজস্থানৰ চিত্ৰ সমূহ বহুত মূল্যবান হয় কিয়নো ইয়াত ৰজা বহুত আছিল। গতিকে ৰাজস্থানে ভাগ্যৰ চিত্ৰ সমূহ সকলোতকৈ বেছি মূল্যবান বনাওঁতা হয়। চিত্ৰৰ ৰেখা ক্ষেত্ৰত সদায় শ্ৰেষ্ঠ। গুজৰাটৰ কি বিশেষত্ব আছে? তাত আইনাৰ শৃংগাৰ বেছি হয়। গতিকে গুজৰাট হৈছে দৰ্পণ। দৰ্পণ বুলিয়ে কোৱা, আইনা বুলিয়ে কোৱা, য'ত পিতাৰ স্বৰূপ দেখা যায়। আইনাত চেহেৰা দেখা যায় নহয় জানো। গতিকে গুজৰাটৰ দৰ্পণৰ দ্বাৰা পিতাৰ চিত্ৰ, ফৰিস্তা স্বৰূপৰ চিত্ৰ সকলোকে দেখুৱাৰ বিশেষত্ব আছে। গতিকে গুজৰাটৰ বিশেষত্ব হৈছে পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰোৱাৰ দৰ্পণ। বাকী থাকিল অকণমানি তামিলনাডু। সৰুৱেই চমৎকাৰ কৰে। ডাঙৰ কাৰ্য্য কৰি দেখুৱায়। তামিলনাডুৱে কি কৰিব? তাত মন্দিৰ বহুত আছে। মন্দিৰত সংগীত-বাদ্য আদি বজায়। তামিলনাডুৰ বিশেষত্ব হৈছে - নাগাৰা বজাই পিতাৰ প্ৰত্যক্ষতাৰ আৱাজ শক্তিশালী কৰা। বিশেষত্ব বহুত ভাল। সৰু কালতে সংগীত-বাদ্য বজায়। ভক্তসকলেও বহুত মৰমেৰে সংগীত-বাদ্য বজায় আৰু শিশুসকলেও মৰমেৰে বজায়। এতিয়া প্ৰতিখন স্থানে নিজৰ বিশেষত্বক প্ৰত্যক্ষ স্বৰূপত আনা। সকলো য'নৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিলো নহয় জানো! শেষৰ ফালেতো এনেকৈয়ে মিলন হ'ব। পুৰণি সন্তানসকলে কয় আমাক কিয় নামাতা। প্ৰজাও বনায়, বৃদ্ধিও কৰি থাকে। গতিকে পুৰণি সকলে নতুনক সুযোগ দিব লাগে তেতিয়াহে সংখ্যা বাঢ়িব। পুৰণি সকলেও যদি পুৰণি ধৰণেৰে চলি থাকে তেন্তে নতুনৰ কি হ'ব। পুৰণি সকল হৈছে দাতা দিয়োতা আৰু নতুন সকল হৈছে লওঁতা। গতিকে সুযোগ দিব লাগে এই ক্ষেত্ৰত দাতা হ'ব লাগে। সাক্ষাৰ মিলনত সকলো হদত (সীমাৰ ভিতৰত) আহি যায়। অব্যক্ত মিলনত কোনো সীমা নাই। কোনোৱে কয় সংখ্যা বাঢ়িব তেতিয়া কি হ'ব! সাক্ষাৰ মিলনৰ বিধিওতো সলনি হ'ব। যেতিয়া সংখ্যা বাঢ়ে তেতিয়া অলপ দান পুণ্যও কৰিব লাগে। অম্হা!

সকলো দেশ বিদেশৰ চাৰিওফালৰ স্নেহী সন্তানসকলক স্নেহ ৰূপী অন্তৰৰ আৱাজ, আনন্দৰ গীত আৰু অন্তৰৰ বাতৰিৰ পত্ৰৰ সঁহাৰি হিচাপে বাপদাদাই সকলো সন্তানক পদম গুণ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণৰ লগতে সঁহাৰি দি আছে যে সদায় স্মৃতিৰে অমৰ ভৱৰ বৰদানী হৈ আগবাঢ়ি যোৱা আৰু আনকো আগবঢ়াই থাকা। সকলো উৎসাহ-উদ্দীপনাত থকা সন্তানসকলক বাপদাদাই স্ব-উন্নতি আৰু সেৱাৰ উন্নতিৰ বাবে শুভেচ্ছা দি আছে। শুভ কামনা থাকিল। সদায় লগত আছা। সদায় সম্পন্ন আৰু সম্পূৰ্ণ হোৱা, এনেকুৱা সৰ্ব বৰদানী সন্তানসকলক বাপদাদাই পুণৰায় স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ কৰি আছে। স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

পাটিৰ লগত :- সদায় নিজক পিতাৰ সমান সম্পন্ন আত্মা বুলি ভাবানে! যি সম্পন্ন হ'ব তেওঁ সদায় আগবাঢ়ি গৈ থাকিব। সম্পন্নতা নাথাকিলে আগবাঢ়িব নোৱাৰে। গতিকে যেনেকুৱা পিতা তেনেকুৱা সন্তান। পিতা সাগৰ আৰু সন্তানসকল মাষ্টৰ সাগৰ। প্ৰতিটো গুণকে পৰীক্ষা কৰা - যেনেকৈ পিতা স্তানৰ সাগৰ গতিকে আমি মাষ্টৰ স্তানৰ সাগৰ। পিতা প্ৰেমৰ সাগৰ গতিকে আমি মাষ্টৰ প্ৰেমৰ সাগৰ। এনেদৰে সমানতাক পৰীক্ষা কৰা তেতিয়া পিতাৰ সমান সম্পন্ন হৈ সদায় আগবাঢ়ি গৈ থাকিব। বুজিলা - সদায় এনেকৈ পৰীক্ষা কৰি আগবাঢ়ি গৈ থাকা। সদায় এইটো আনন্দত থাকিব যে যাক বিশ্বই বিচাৰি আছে তেওঁ আমাক আপোন কৰি লৈছে। অম্হা।

অব্যক্ত মহাবাক্য - বিশ্বকল্যাণ কাৰী হোৱা

বাপদাদাই তোমালোক সন্তানসকলক বিশ্ব সেৱাৰ বাবে নিমিত্ত কৰিছে। বিশ্বৰ আগত পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰাওঁতা তোমালোক সন্তানসকল হোৱা। সন্তানসকলৰ দ্বাৰাহে পিতা প্ৰত্যক্ষ হ'ব। পিতাতো মেৰুদণ্ড হয়েই। যদি পিতা মেৰুদণ্ড নহয় তেন্তে তোমালোকে অকলে ভাগৰি যাবা সেইবাবে পিতাক মেৰুদণ্ড বুলি ভাবি বিশ্বকল্যাণৰ সেৱাত তন-মন-ধন, মন-বচন-কৰ্মৰে ব্যস্ত হৈ থাকা তেতিয়া সহজে মায়াজীং হৈ যাবা।

বৰ্তমান সময়ত গোটেই বিশ্বতে অল্পকালৰ প্ৰাপ্তি ৰূপী ফল-ফুল শুকাই আছে। সকলোৱে মনেৰে, মুখৰে চিয়ঁৰি আছে আৰু

কোনোমতে বাধ্য হৈ জীৱনক, দেশক চলাই আছে। আনন্দ মনেৰে চলাতো সমাপ্ত হৈ গৈছে। গতিকে এনেকুৱা বাধ্য হৈ চলোতাক প্ৰাপ্তিৰ ডেউকা প্ৰদান কৰি উৰোৱা। কিন্তু উৰাব তেতিয়াহে পাৰিবা যেতিয়া নিজে উৰন্ত কলাত থাকিবা। ইয়াৰ বাবে পিতাৰ সমান বিশ্বকল্যাণকাৰীৰ বেহদৰ মঞ্চত স্থিত হৈ বিশ্বৰ সৰ্ব আত্মাক প্ৰকল্পন দিয়া, বিশ্ব পৰিক্ৰমা লগোৱা। যিদৰে চিত্ৰত দেখুৱায় যে গ্লোবৰ ওপৰত শ্ৰীকৃষ্ণ বহি আছে, এনেদৰে বিশ্বৰ গ্লোবত বহি চাৰিওফালে দৃষ্টি ঘূৰোৱা তেতিয়া আপোনাআপুনি বিশ্ব পৰিক্ৰমা হৈ যাব। এনেও যেতিয়া বহু উচ্চ স্থানত যোৱা যায় তেতিয়া ঘূৰিবৰ দৰকাৰ নহয় এটা স্থানত থাকিয়েই গোটেই দৃশ্য দেখিবলৈ পোৱা যায়। যেতিয়া তোমালোকে নিজৰ উচ্চ স্থিতিত, বীজৰূপ স্থিতিত, বিশ্বকল্যাণকাৰীৰ স্থিতিত স্থিত হ'বা তেতিয়া গোটেই বিশ্ব এনেকুৱা দেখা যাব যেন এটা সৰু গ্লোব। গতিকে চেকেণ্ডত পৰিক্ৰমা কৰি আহিবা।

তোমালোক সৰ্ব আত্মাৰ পিতাৰ সন্তান হোৱা, সৰ্ব আত্মা তোমালোকৰ ভাই হয়। গতিকে নিজৰ ভাইসকলৰ প্ৰতি সংকল্পৰ দৃষ্টি ঘূৰোৱা। বিশাল বুদ্ধিৰ, দূৰদৰ্শী হোৱা। সৰু-সৰু কথাত নিজৰ সময় নষ্ট নকৰিবা। উচ্চ আসনত স্থিত হৈ এতিয়া বিশাল কাৰ্য্যৰ নিমিত্ত হোৱা। হে বিশ্বকল্যাণকাৰী আত্মাসকল - সদায় বিশাল কাৰ্য্যৰ পৰিকল্পনা সন্মুখত ৰাখিবা। সকলোৰে বিশেষত্বৰ দ্বাৰাহে বিশ্বকল্যাণৰ বেহদৰ কাৰ্য্য সম্পন্ন হ'ব। যিদৰে কোনো স্থূল বস্তুও যদি বনোৱা হয় আৰু তাত যদি সকলো বস্তু দিয়া নহয়, সাধাৰণ মিঠা বা নিমখো যদি নাথাকে তেন্তে যিমানেই বঢ়িয়া বস্তু নবনোৱা কিয় সেয়া খোৱাৰ যোগ্য নহয়। সেইদৰে বিশ্বৰ ইমান শ্ৰেষ্ঠ কাৰ্য্যৰ বাবে প্ৰত্যেক ৰত্নৰে আৱশ্যকতা আছে। সকলোৰে আঙুলি (সহযোগ) লাগিব। সকলোৰে আঙুলিৰ দ্বাৰাহে বিশ্বকল্যাণৰ কাৰ্য্য সম্পন্ন হ'ব।

বাপদাদাই বিচাৰে যে বিশ্বত সদা কালৰ বাবে সুখ আৰু শান্তিৰ পতাকা উৰক। সদায় স্বস্তিৰ বাঁহি বাজি থাকক। এইটো লক্ষ্য লৈ সকলোৰে সহযোগৰ আঙুলিৰে বিশাল কাৰ্য্যক সম্পন্ন কৰা। তোমালোক ব্ৰাহ্মণ সন্তানসকলৰ এতিয়া বিশেষ কৰ্তব্য হৈছে - মাষ্টৰ জ্ঞান সূৰ্য হৈ গোটেই বিশ্বক সৰ্ব শক্তিৰ কিৰণ দিয়া। গতিকে সকলোৱে বিশ্বকল্যাণকাৰী হৈ বিশ্বত সৰ্ব শক্তিৰ কিৰণ দিয়া। যিদৰে সূৰ্যই নিজৰ কিৰণৰ দ্বাৰা বিশ্বক পোহৰাই তোলে সেইদৰে তোমালোক মাষ্টৰ জ্ঞান সূৰ্য হৈ সৰ্ব শক্তিৰ কিৰণ বিশ্বত বিয়পাই দিয়া তেতিয়া সৰ্ব আত্মাই তোমালোকৰ প্ৰকল্পন পাব।

তোমালোক বিশ্বৰ দীপক, অবিনাশী দীপক হোৱা যাৰ স্মাৰক হিচাপে দীপমালা পালন কৰা হয়। এতিয়াও তোমালোকৰ মালা স্মৰণ কৰে কিয়নো অন্ধকাৰক পোহৰাই তোলাঁতা হৈছা। গতিকে সদায় নিজক এনেকুৱা জ্বলন্ত দীপক বুলি অনুভৱ কৰা। যিমানেই ধুমুহা নাহক কিয় সদায় একৰস, অখণ্ড জ্যোতিৰ সমান জাগি থকা দীপক। এনেকুৱা দীপকক বিশ্বইও নমস্কাৰ কৰে আৰু পিতাইও এনেকুৱা দীপকৰ লগত থাকে। যিদৰে পিতা সদায় জ্বলন্ত জ্যোতি, অখণ্ড জ্যোতি, অমৰ জ্যোতি সেইদৰে তোমালোক সন্তানসকলো সদায় অমৰ জ্যোতি হৈ বিশ্বক অন্ধকাৰৰ পৰা মুক্ত কৰাৰ সেৱা কৰা। বিশ্বৰ আত্মাসকলে তোমালোক জ্বলি থকা দীপকৰ ফালে বহুত স্নেহেৰে চাই আছে। তোমালোক ৰাতিক দিনলৈ পৰিৱৰ্তন কৰা চৈতন্য দীপক হোৱা। কিমান আত্মাই অন্ধকাৰত দিগব্ৰান্ত হৈ পোহৰৰ বাবে ধৰফৰাই আছে। যদি তোমালোক দীপকসকলৰ পোহৰেই ধিমিক-ধামাক হয়, এতিয়াই জ্বলিল আৰু এতিয়াই নুমাল তেন্তে দিগব্ৰান্ত হৈ ঘূৰি থকা আত্মাসকলৰ কি হ'ব! জ্বলা-নুমা কৰি থকা লাইট পচন্দ নকৰিব সেইবাবে জ্বলন্ত জ্যোতি হৈ অন্ধকাৰক নাশ কৰা দ্বায়িষ্ণুশীল আত্মা বুলি ভাবি চলা তেতিয়া কোৱা হ'ব বিশ্বকল্যাণকাৰী।

তোমালোক পূৰ্বজ আত্মা হোৱা, তোমালোকৰ বৃত্তি বিশ্বৰ বাতাবৰণক পৰিৱৰ্তন কৰা বিধৰ হওঁক। তোমালোক পূৰ্বজসকলৰ দৃষ্টি গোটেই বংশাৱলীক ভাতৃস্বৰোধৰ স্মৃতি দিয়া বিধৰ হওঁক। তোমালোক পূৰ্বজসকল পিতাৰ স্মৃতিত থাকি গোটেই বংশাৱলীক স্মৃতি দিয়াই দিয়া যে সকলোৰে পিতা আহি গৈছে। তোমালোক পূৰ্বজসকলৰ শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মই বংশাৱলীক শ্ৰেষ্ঠ চৰিত্ৰ অৰ্থাৎ চৰিত্ৰ নিৰ্মাণৰ শুভ আশা উৎপন্ন কৰক। সকলোৰে দৃষ্টিয়ে তোমালোক পূৰ্বজসকলক বিচাৰি আছে গতিকে এতিয়া বেহদৰ স্মৃতিস্বৰূপ হোৱা। যিদৰে পিতাৰ মহিমাত গায়ন কৰা হয় - “নিৰ্বলীক বল দিওঁতা”। সেইদৰে তোমালোকেও ব্ৰাহ্মণ পৰিয়ালতে হওক, নতুবা বিশ্বৰ আত্মাসকলকে হওক সকলো আত্মাক, নিৰ্বলীক বল দিওঁতা মহাবলবান হোৱা। যিদৰে তেওঁলোকে শ্লোগান দিয়ে “দৰিদ্ৰতা দূৰ কৰক”, সেইদৰে তোমালোকে নিৰ্বলতাক দূৰ কৰা। এনেকৈ নিমিত্ত হৈ বিশ্বৰ সকলো আত্মাক পিতাৰ পৰা সাহস আৰু সহায় দিয়া। অম্মা। ওঁম্ শান্তি।

বৰদান: লগন ৰ অগ্নিত সকলো চিন্তাক সমাপ্ত কৰোঁ তা নিশ্চয় বুদ্ধি ৰ নিশ্চিন্ত হোৱা
যিসকল সন্তান নিশ্চয় বুদ্ধিৰ হয় তেওঁলোক সকলো কথাতে নিশ্চিত হৈ থাকে। সকলো চিন্তা নোহোৱা হৈ গ'ল। পিতাই চিন্তাৰ চিতাৰ পৰা উঠাই অন্তৰাসনত বহুৱাই দিলে। পিতাৰ লগত লগন লাগিল আৰু লগনৰ

আধাৰত, লগনৰ অগ্নিত সকলো চিন্তা সমাপ্ত হৈ গ'ল, যেন নাছিলেই। শৰীৰৰো কোনো চিন্তা নাই, মনতো কোনো ব্যৰ্থ চিন্তা নাই আৰু ধনৰো চিন্তা নাই। কি হ'ব..... জ্ঞানৰ শক্তিৰ দ্বাৰা সকলো জানি গ'লা সেইবাবে সকলো চিন্তাৰ পৰা দূৰৈত নিশ্চিন্ত জীৱন হৈ গ'ল।

প্লেগান: এনেকুৱা অচল - অটল হোৱা যাতে কোনো প্ৰকাৰৰ সমস্যাই বুদ্ধি ৰূপী ভৱিক অস্থিৰ কৰাব নোৱাৰে।
!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!